

ΑΠΟΦΑΣΗ 5028/2025

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(Αριθμός καταθέσεως κλήσεως: ΠΤ37/2024)

(Αριθμός καταθέσεως αγωγής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου

Λάρισας: 237/2013)

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Μαρία Βασδέκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Γεώργιο Κακαμανούδη, Πρωτοδίκη - Εισηγητή, και Ανδρομάχη Αργύρη, Πρωτοδίκη, και από τη Γραμματέα Αναστασία Σαρλικιώτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 7^η Ιανουαρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ν.Π.Δ.Δ. – Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ», που εδρεύει στη Λάρισα (οδός Ι. Δραγούμη αρ. 1) και εκπροσωπείται νομίμως, που παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων του Μαρίας Σωτηρίου (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 591) και Θεοδώρου Κωνσταντίνου (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 516), οι οποίοι κατέθεσαν προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Κωνσταντίνου Τόλη του Γεωργίου, κατοίκου Λάρισας (οδός Δευκαλίωνος αρ. 16), με Α.Φ.Μ. 037438724 που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Κωνσταντίνου Καραμπάτσα (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 606), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις, και 2) Μονοπρόσωπης Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία "Τ.Β. NEWS Μ.Ε.Π.Ε.", που εδρεύει στη Λάρισα (οδός Δευκαλίωνος αρ. 16) και εκπροσωπείται νομίμως, που δεν παραστάθηκε.

Το καλούν – ενάγον άσκησε στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας την υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως 237/02-04-2013 αγωγή του, η οποία, αφού η συζήτησή της ματαιώθηκε, εισήχθη εκ νέου προς συζήτηση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας με την υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως 440/17-10-2016 κλήση του και συζητήθηκε κατά τη μετ' αναβολή δικάσιμο της 04-05-2017, εκδόθηκε δε η υπ' αριθμ. 410/2017 οριστική απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία αποφάνθηκε ότι είναι αναρμόδιο προς εκδίκαση της αγωγής και αυτή παραπέμφθηκε προς

εκδίκαση κατά την ειδική διαδικασία του άρθρ. 681Δ' ΚΠολΔ ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου. Κατά της αποφάσεως αυτής το καλούν – ενάγον άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας έφεση (η οποία φέρει ημερομηνία 26-09-2017 και αριθμό έκθεσης κατάθεσης 233/27-09-2017), επί της οποίας, αφού συζητήθηκε κατά τη μετ' αναβολή δικάσιμο της 20-09-2019, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 572/2020 τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, με την οποία, αφού η έφεση έγινε τυπικά και ουσιαστικά δεκτή, η εκκαλουμένη εξαφανίστηκε μόνο ως προς τη διάταξη των δικαστικών εξόδων, κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στο διατακτικό της. Ακολούθως, εισήχθη αρχικώς προς νέα συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου με την υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως ΠΤ39/24-03-2021 κλήση του καλούντος - ενάγοντος, η οποία προσδιορίστηκε αρχικώς για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 21-09-2021, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 25-01-2022, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 17-05-2022, οπότε και μταιώθηκε. Ακολούθως, εισήχθη προς νέα συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου με την υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως ΠΤ111/20-06-2022 κλήση του καλούντος - ενάγοντος, η οποία προσδιορίστηκε αρχικώς για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 27-09-2022, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 14-02-2022, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 06-06-2023, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 28-11-2023, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 12-03-2024, οπότε και μταιώθηκε. Ήδη δε εισάγεται προς νέα συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου με την υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως ΠΤ37/08-04-2024 κλήση του καλούντος - ενάγοντος, η οποία προσδιορίστηκε αρχικώς για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 17-09-2024, κατά την οποία αναβλήθηκε για την παρούσα δικάσιμο, οπότε και συζητήθηκε.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της ως άνω υποθέσεως και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

Εθεωρήθη
ο Εισηγητής

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Εισάγεται νομίμως προς συζήτηση, με την υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως ΠΤ37/08-04-2024 κλήση του καλούντος – ενάγοντος, η υπ' αριθμ. εκθ. καταθέσεως 237/02-04-2013 αγωγή του, ισχύουν δε όσον αφορά τη διαδικαστική πορεία της υποθέσεως τα αναλυτικώς προεκτεθέντα στο προεισαγωγικό τμήμα της αποφάσεως. Η δε προαναφερθείσα υπ' αριθμ. 572/2020 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας εκδόθηκε ερήμην των εφεσιβλήτων – εναγομένων και δεν προσκομίζεται μετ' επικλήσεως έκθεση επιδόσεώς της, ήτοι δεν έχει καταστεί τελεσίδικη, αφού μπορεί ακόμη να προσβληθεί με ανακοπή ερημοδικίας, η προθεσμία της οποίας αρχίζει από την επίδοση της αποφάσεως (άρθρ. 503 παρ. 1 ΚΠολΔ). Συνεπώς, το παρόν Δικαστήριο δεν δεσμεύεται από την προαναφερθείσα υπ' αριθμ. 410/2017 παραπεμπτική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας (η οποία έχει εξαφανιστεί με την απόφαση του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου μόνο όσον αφορά τη διάταξή της περί δικαστικών εξόδων), δικαιούμενο και υποχρεούμενο να εξετάσει την ύπαρξη της αρμοδιότητάς του, κατά τα εκτιθέμενα κατωτέρω.

Από την υπ' αριθμ. 68Ε'/10-04-2024 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας της έδρας του Εφετείου Λάρισας, με έδρα το Πρωτοδικείο Λάρισας, Ουρανίας Μπέζα-Σακελλάρη, την οποία επικαλείται και προσκομίζει το καλούν – ενάγον, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση κλήσεως, με την οποία εισάγεται προς συζήτηση η υπό κρίση αγωγή, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση για την αρχική δικάσιμο της 17-09-2024, κατά την οποία η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, αναβολή που επέχει θέση κλητεύσεώς της για τη μετ' αναβολή δικάσιμο (άρθρ. 226 παρ. 4 εδ. δ' ΚΠολΔ), επιδόθηκε νομίμως [με παραλαβή του από το νόμιμο εκπρόσωπό της, Κωνσταντίνο Τόλη (πρώτο εναγόμενο)] και εμπροθέσμως (άρθρα 122, 123, 124, 126 παρ. 1 περ. γ' και άρθρ. 215 παρ. 2 εδ. α' ΚΠολΔ) στη δεύτερη των καθ' ων η κλήση - εναγομένων. Ωστόσο, η τελευταία δεν εμφανίστηκε, όπως εκπροσωπείται νομίμως, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, ούτε εκπροσωπήθηκε νομίμως από πληρεξούσιο δικηγόρο, και,

συνεπώς, το Δικαστήριο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση αυτής ερήμην της ανωτέρω διαδίκου (άρθρο 271 παρ.1 και 2 εδ. β' ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρ. 29 του ν. 3994/2011 και όπως ίσχυε πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4335/2015, ο οποίος κατά τη μεταβατικού δικαίου διάταξη του άρθρ. ενάτου παρ. 2 εφαρμόζεται στις αγωγές που κατατέθηκαν από την 01-01-2016 και εφεξής). Σημειωτέον, δε, ότι από την υπ' αριθμ. 2116/04-04-2013 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Λάρισας Γεωργίας Γκούτζα, την οποία ομοίως επικαλείται και προσκομίζει νομίμως το καλούν – ενάγον, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχική (όσον αφορά την αγωγή) δικάσιμο της 14-11-2013 (μετά την οποία η συζήτησή της αναβλήθηκε διαδοχικώς κατά τα αναλυτικώς προεκτεθέντα στο προεισαγωγικό τμήμα), επιδόθηκε νομίμως (με παράδοση στην εργαζομένη της Ευανθία Παραφόρου που υπέγραψε στη θέση «Η παραλαβούσα» και έθεσε τη σφραγίδα της κατωτέρω διαδίκου) και εμπροθέσμως στη δεύτερη των εναγομένων (άρθρα 122, 123, 124 παρ. 1, 126 παρ. 1 περ. ε', 228 και 229 ΚΠολΔ, όπως τα ανωτέρω άρθρα ίσχυαν πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4335/2015, κατά τα ανωτέρω) την 04-04-2013 και, άρα, πληρούται και η προϋπόθεση της ασκήσεως της υπό κρίση αγωγής κατ' άρθρ. 221 ΚΠολΔ {διότι σε διαφορετική περίπτωση και εφόσον η δεύτερη εναγομένη δεν παραστάθηκε κατά την παρούσα δικάσιμο, κατά τα προαναφερθέντα, θα υφίστατο ζήτημα απαραδέκτου της συζητήσεως, αφού η ακυρότητα που προκαλείται από την έλλειψη επιδόσεως της αγωγής μπορεί να καλυφθεί μόνο αν ο εναγόμενος προσέλθει και λάβει μέρος αδιαμαρτύρητα στη συζήτηση [Χ. Απαλαγάκη (-Ε. Μπαλογιάννη – Π. Ρεντούλης), Ερμηνεία ΚΠολΔ, 2016, άρθρ. 221, αρ. 1]}.

Ι. Στο άρθρο 9 του ΚΠολΔ ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι για την εκτίμηση του αντικειμένου της διάφορος λαμβάνεται υπόψη το αίτημα της αγωγής (εδ. α'), ότι δεν συνυπολογίζονται οι παρεπόμενες αιτήσεις για καρπούς, τόκους και έξοδα (εδ. β') και ότι συνυπολογίζονται περισσότερες απαιτήσεις που επιδιώκονται με την ίδια αγωγή (εδ. γ'). Από τις προαναφερόμενες διατάξεις συνάγεται ότι, όταν στο ίδιο δικόγραφο σωρεύονται περισσότερες απαιτήσεις του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγόμενου, (η σώρευση των οποίων

Εθσωρήθη
Ο Εισπλητής

αποτελεί δικαίωμα του ενάγοντος), η αρμοδιότητα, ανεξάρτητα από το αν οι απαιτήσεις απορρέουν από την ίδια ιστορική και νομική αιτία ή όχι, προσδιορίζεται από το σύνολο των απαιτήσεων, παρά την αυτοτέλεια κάθε σωρευόμενης απαιτήσεως έναντι των άλλων. Αν οι σωρευόμενες απαιτήσεις ή κάποια από αυτές, δεν είναι αποτιμητή σε χρήμα ή υπάγεται στην εξαιρετική αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου ή του μονομελούς πρωτοδικείου, συνυπολογισμός δεν χωρεί. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο θα ερευνήσει την αρμοδιότητα για κάθε απαίτηση, ανάλογα με το ποσό, αν είναι αποτιμητή σε χρήμα, και ανάλογα με τη φύση της, αν δεν είναι αποτιμητή σε χρήμα. Αν για κάθε μία απαίτηση είναι αρμόδιο το δικαστήριο, θα εκδικαστούν όλες οι απαιτήσεις από αυτό, ενώ, αλλιώς, το δικαστήριο θα κρατήσει εκείνη, για την οποία έχει αρμοδιότητα, και θα παραπέμψει την άλλη, για την οποία δεν έχει αρμοδιότητα, στο αρμόδιο δικαστήριο, εκτός αν έχουν συνάφεια μεταξύ τους, οπότε θα εφαρμοστούν οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 31 του ΚΠολΔ. Στην περίπτωση αυτή στην αρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου υπάγεται και η σωρευόμενη συναφής απαίτηση, για την οποία είναι καθ' ύλη αρμόδιο το μονομελές πρωτοδικείο (ΕφΠειρ 459/2016, ΕφΔωδ 188/2004, ΠΠρΘεσ 25108/2009, άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρ. 914 ΑΚ, που ορίζει, ότι όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, συνδυαζόμενη με εκείνες των άρθρων 297, 298 και 330 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει, ότι προϋποθέσεις της υποχρεώσεως προς αποζημίωση, είναι: 1) ζημιογόνος συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη), 2) παράνομος χαρακτήρας της πράξεως ή παραλείψεως, 3) υπαιτιότητα, 4) ζημία και 5) πρόσφορος αιτιώδης σύνδεσμος, μεταξύ ζημιογόνου συμπεριφοράς (νόμιμου λόγου ευθύνης) και αποτελέσματος (ζημίας) (ΑΠ 359/2012, ΑΠ 481/2012, αμφότερες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά το άρθρ. 57 του ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, κατά δε το άρθρ. 59 του ΑΚ, στις περιπτώσεις των δυο προηγούμενων άρθρων (στα οποία περιλαμβάνεται και το άρθρ. 57), το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί, και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής μπορεί επί πλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να

ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Με τις παραπάνω διατάξεις προστατεύεται το δικαίωμα της προσωπικότητας, το οποίο αποτελεί πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου, με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, εξάλλου και η τιμή κάθε ανθρώπου, η οποία αντικατοπτρίζεται, στην αντίληψη και την εκτίμηση που έχουν οι άλλοι γι' αυτόν, καθώς και η φήμη και επαγγελματική του υπόληψη. Προϋποθέσεις για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων είναι: α) η προσβολή του δικαιώματος της προσωπικότητας η οποία προκαλείται με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη τρίτου με την οποία διαταράσσεται η κατάσταση που υπάρχει σε μία ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη, πράγμα που συμβαίνει όταν η προσβολή γίνεται χωρίς δικαίωμα ή κατ' ενάσκηση δικαιώματος, το οποίο, όμως, είναι από άποψη έννομης τάξεως μικρότερης σπουδαιότητας, είτε ασκείται υπό περιστάσεις που καθιστούν την άσκηση αυτού καταχρηστική σύμφωνα με το άρθρ. 281 ΑΚ ή το άρθρ. 25 παρ. 3 του Συντάγματος και γ) για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης και πταίσμα του προσβολέως (ΑΠ 273/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1987/2007 ΕΛΔ 2008 σελ. 500, Φουντεδάκη, σε Γεωργιάδη ΣΕΑΚ, 2010, άρθρ. 57 αρ. 7). Εξάλλου, κατά το άρθρ. 362 παρ. 1 τόσο του πΠΚ όσο και του νΠΚ, όπως ίσχυε πριν την έναρξη ισχύος του ν. 5090/2024 (γενική έναρξη ισχύος 01-05-2024 κατά τη μεταβατικού δικαίου διάταξη του άρθρ. 138 παρ. 1), όποιος με οποιοδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του τιμωρείται κλπ, ενώ κατ' άρθρ. 363 παρ. 1 Π.Κ, αν στη περίπτωση του άρθρ. 362, το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται κ.λπ.. Ως γεγονός κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, θεωρείται κάθε πράξη και παράλειψη και γενικότερα κάθε συγκεκριμένο συμβάν του εξωτερικού κόσμου, παρελθόν ή παρόν, που υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό αποδείξεως, αλλά και κάθε συμπεριφορά ή συγκεκριμένη σχέση, αναφερόμενη στο παρελθόν ή το παρόν που υποπίπτει στις αισθήσεις, αντικείμενη στην ηθική και την ευπρέπεια, η οποία ανακοινούμενη σε τρίτον μπορεί να βλάψει την τιμή ή την

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΗΣ

Λωρ

Λωρ

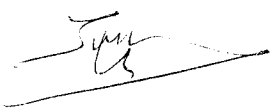
Λωρ

υπόληψη του άλλου [βλ. ΑΠ 855/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ(Ποιν) 486/2011 ΤΝΠ ΔΣΑ]. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν και η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσεως, ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται, συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία, στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά το άρθρ. 361 του ΠΚ (ΑΠ 956/2019, 1069/2019, ΑΠ 1025/2016, άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Το τελευταίο, όμως, δεν συμβαίνει, όταν οι χαρακτηρισμοί εκφράζονται αυτοτελώς και ασχέτως με τέτοιο «γεγονός». Απλές μόνο κρίσεις ή γνώμες που εκφράζει κάποιος χωρίς να αναφέρει συγκεκριμένα γεγονότα δεν αρκούν προς ύπαρξη δυσφημήσεως, μπορεί, όμως, να αποτελούν εξύβριση κατ' άρθρ. 361 ΠΚ (βλ. ΑΠ 456/2014 ό.π., ΑΠ 179/2011 ΕφΑΔ 2012 σελ. 125). Για τη διαπίστωση της υπάρξεως σκοπού εξυβρίσεως ερευνάται όχι η μεμονωμένη λέξη ή φράση, αλλά το σύνολο του κειμένου εντός του οποίου έχουν παρεμβληθεί οι φερόμενες ως προσβλητικές λέξεις, συγχρόνως δε ελέγχεται το ειδικό περιεχόμενο της ενεργείας του αυτουργού της αδίκου πράξεως προκειμένου να κριθεί το είδος και η μορφή της διαφυλάξεως (προστασίας) του δικαιώματος του, ένεκα του οποίου υποχρεώθηκε να εκφρασθεί κατά τρόπο η ευπρεπή [ΑΠ(Ποιν) 162/1993 ΝοΒ 1993 σελ. 1113].

III. Εξάλλου, το νομικό πρόσωπο, εφόσον κηρύσσεται ικανό δικαίου και ικανό προς δικαιοπραξία (άρθρα 61 και 70 ΑΚ), έχει δικαίωμα επί της προσωπικότητας αυτού στην έκφανση της πίστεως, της υπολήψεως, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του μέλλοντος και των λοιπών αναγνωριζόμενων σ' αυτό άυλων αγαθών (ΑΠ 1649/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνακόλουθα, αντικείμενο προσβολής είναι και η υπόληψη του νομικού προσώπου, το οποίο, όπως και το φυσικό πρόσωπο, είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας, εκδηλώνεται δε με πράξεις ή παραλείψεις (ΑΠ 464/2019, ΑΠ 193/2018, αμφότερες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1027/2015 δημ. στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου). Επομένως, σε περίπτωση

προσβολής της προσωπικότητας αυτού σε οποιαδήποτε των πιο πάνω εκφάνσεων, δικαιούται να ζητήσει προστασία κατά τα άρθρα 57 και 59 του ΑΚ (ΑΠ 1303/2012 δημ. στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου). Όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 του ΑΚ, για τη θεμελίωση αξιώσεως προς προστασία της προσωπικότητας νομικού προσώπου, απαιτείται πράξη που επάγεται μειωτική διαταραχή αυτής σε κάποια των ανωτέρω εκφάνσεων της και που είναι παράνομη (ΑΠ 1649/2012, ΑΠ 356/2010, αμφότερες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, σύμφωνα με τα άρθρα 914 και 932 ΑΚ, αποκατάσταση της ηθικής βλάβης μπορούν να ζητήσουν και τα νομικά πρόσωπα, αν με τη σε βάρος τους αδικοπραξία προσβλήθηκε η εμπορική τους πίστη, το κύρος, η επαγγελματική τους υπόληψη και γενικά το εμπορικό τους μέλλον (ΟΛΑΠ 2/2008 ΕΕμπΔ 2009 σελ. 898). Για να γεννηθεί η αξίωση από την προσβολή της προσωπικότητας κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 920 και 932 του ΑΚ, θα πρέπει, κατά τα ανωτέρω, η προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη, η οποία απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη που προσβάλλει κάποια έκφανση της προσωπικότητας, είναι δε αδιάφορο, σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή, αν δηλαδή βρίσκεται στο αστικό ή ποινικό δίκαιο ή σε άλλους κανόνες δημοσίου δικαίου ή και ειδικούς νόμους (ΑΠ 1649/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, η προσβολή της προσωπικότητας προσώπου ή της φήμης και της επαγγελματικής πίστεως νομικού προσώπου μπορεί να προέλθει και από κάποια από τις ποινικά κολάσιμες πράξεις που προβλέπονταν και τιμωρούνταν από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362, 363 και 364 του ΠΚ (ΑΠ 593/2023, δημ. στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου, ΑΠ 766/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), όπως ίσχυαν κατά τα προεκτεθέντα. Περαιτέρω, κατά το προϋσχύσαν άρθρ. 364 παρ. 1 πΠΚ, όποιος ισχυρίζεται με οποιοδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ή διαδίδει για ανώνυμη εταιρεία ορισμένο γεγονός που είναι σχετικό με τις επιχειρήσεις, την οικονομική κατάσταση ή γενικά τις εργασίες της ή με τα πρόσωπα που την διοικούν ή την διευθύνουν και που μπορεί να βλάψει την εμπιστοσύνη του κοινού στην εταιρεία και γενικά στις επιχειρήσεις της, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή με χρηματική ποινή. Κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου αν ο κατηγορούμενος γνώριζε ότι το γεγονός που ισχυρίστηκε ή διέδωσε είναι ψευδές τιμωρείται με φυλάκιση. Η δε αξιόποινη

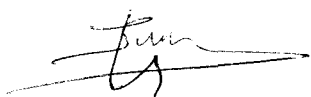
Εξετάσθη
Ο Εισαγγελέας

πράξη του άρθρ. 364 πΠΚ (δυσφήμιση ανώνυμης εταιρείας) ήταν διαφορετική της συκοφαντικής ή απλής δυσφήμισης του προσώπου που εκπροσωπεί την εταιρεία [ΑΠ (Ποιν) 359/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Περαιτέρω, στις περιπτώσεις χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης νομικού προσώπου, αυτό απαιτείται για το ορισμένο της αγωγής του να επικαλείται και, στη συνέχεια, να αποδεικνύει, πέραν των συνθηκών τελέσεως της αδικοπραξίας, του είδους της προσβολής, της βαρύτητας και της εκτάσεως της βλάβης, του πταίσματος του υπαιτίου και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των μερών, και την παράνομη προσβολή της πίστωσης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του μέλλοντος ή των λοιπών αναγνωριζόμενων σ' αυτό άυλων αγαθών. Στην περίπτωση αυτή, τα αντίστοιχα θεμελιωτικά της ανωτέρω ηθικής βλάβης συγκεκριμένα περιστατικά, ώστε να είναι ορισμένη η σχετική αγωγή κατ' άρθρ. 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, πρέπει να τα επικαλείται ειδικά (και στην συνέχεια να τα αποδεικνύει) το ενάγον νομικό πρόσωπο, διότι η ηθική βλάβη στα νομικά πρόσωπα δεν αναφέρεται, όπως στα φυσικά πρόσωπα, σε ενδιάθετο συναίσθημα αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο και κρινόμενο με τα δεδομένα της ανθρώπινης λογικής, αλλά σε συγκεκριμένη βλάβη που έχει υλική υπόσταση (βλ. όπως ενδεικτικώς ΑΠ 539/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 876/2022 δημ. στη ιστοσελίδα του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου, ΑΠ 691/2023, ΑΠ 932/2019, ΑΠ 730/2015, ΤρΕφΛαρ 85/2017, άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ως νομικά πρόσωπα νοούνται όχι μόνο τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου αλλά και τα δημοσίου δικαίου, όπως οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αφού και αυτά είναι δυνατόν να πληγούν στην φήμη τους κατά τα ανωτέρω (ΑΠ 539/2024 ό.π, ΤρΕφΠειρ 159/2023, ΤρΕφΠειρ 32/2021, άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, τα Ν.Π.Δ.Δ. (ή και το Δημόσιο) μπορεί να υποστούν ηθική βλάβη και όταν η αδικοπρακτική συμπεριφορά συνίσταται στην προσβολή του κύρους των υπηρεσιών τους, της φήμης και της ακεραιότητάς τους, της πίστωσης των πολιτών στην αποτελεσματικότητά τους (πρβλ. Μ. Νταγγίνη, Η υποστήριξη της κατηγορίας από το Ελληνικό Δημόσιο, 2020, σελ. 28-30). Η αδικοπρακτική συμπεριφορά στην περίπτωση εκείνη νοθεύει ένα από τα ουσιώδη στοιχεία για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του, δηλαδή την εμπιστοσύνη των πολιτών στη σύννομη και ακεραιή λειτουργία

του. Ωστόσο, απαιτείται να πρόκειται για αδικοπρακτική συμπεριφορά που να προκαλεί άμεσα την ανωτέρω προσβολή του κύρους του κ.λπ., όπως π.χ. δωροληψία (παθητική δωροδοκία κατά την προηγούμενη διατύπωση) ή ακόμη και (ενεργητική) δωροδοκία [πρβλ. ΑΠ(Ποιν) 489/1996 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ] ή όταν ο Δήμαρχος ή υπάλληλος του Δήμου τέλεσε αδικοπραξία, από δόλο ή βαριά αμέλειά του, σε βάρος του Δήμου [πρβλ. ΑΠ(Ποιν) 2375/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ], ήτοι, σύμφωνα και με τα προεκτεθέντα, να βρίσκεται σε άμεση αιτιώδη συνάφεια με την ηθική βλάβη του [πρβλ. επί δηλώσεως παραστάσεως πολιτικής αγωγής (πλέον υποστηρίξεως της κατηγορίας) και ΑΠ(Ποιν) 25/2021, πρβλ. και όσον αφορά τη ΔΕΗ ΟΛΑΠ 402/1981 ΝοΒ 1981 σελ. 462 κ.α., άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Εξάλλου, ως προς τις αξιώσεις που κατά τα ανωτέρω γεννώνται από την προσβολή της προσωπικότητας, γίνεται δεκτό ότι ως άρση της προσβολής νοείται ο άμεσος παραμερισμός της πράξεως που συνιστά την προσβολή, ώστε να επανέλθει η προηγούμενη κατάσταση. Η άρση, επομένως, προϋποθέτει ότι η πράξη της προσβολής είναι παρούσα και ενεργός, ενώ, αν έχει συντελεστεί και παραμένουν τα αποτελέσματά της, δεν νοείται άρση της με την έννοια της προαναφερόμενης διατάξεως, αλλά γεννώνται άλλες αξιώσεις, με αποκαταστατικό χαρακτήρα, όπως καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (για την οποία ισχύουν επί νομικών προσώπων τα αμέσως προεκτεθέντα) ή καταβολή αποζημιώσεως (ΕφΑιγ 15/2020, ΠΠρΠατρ 94/2020 αμφότερες δημ. στην ΤΝΠ Νόμος). Από την άλλη, η αξίωση προς παράλειψη της παράνομης προσβολής στο μέλλον προϋποθέτει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής, χωρίς να αρκεί η επίκληση μιας υποθετικής απειλής, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις που να καθιστούν, σφοδρά, πιθανό το ενδεχόμενο να συμπεριφερθεί ο εναγόμενος κατά ορισμένο τρόπο. Για τον λόγο αυτόν, αν δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος, δεν μπορεί να γίνει λόγος για παράλειψη στο μέλλον. Έτσι, για το ορισμένο της αγωγής, με αίτημα την παράλειψη προσβολής της προσωπικότητας στο μέλλον, πρέπει, κατά τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ, να γίνεται στο δικόγραφο της σαφής επίκληση περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της προσωπικότητας του προσβληθέντος από νέα όμοια αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου σε βάρος του (ΕφΠειρ 576/2020, ΕφΑθ 476/2019, ΕφΠειρ 514/2015, ΠΠρΑθ

Εξετάσθη
Ο Εισαγγελέας

1767/2015 άπασες δημ. σε ΤΝΠ Νόμος) και αφετέρου σαφής προσδιορισμός των πράξεων, τις οποίες θα υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παραλείπει, όπως επιβάλλεται από τη διάταξη του άρθρου 916 ΚΠολΔ, η οποία ορίζει ότι αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει, εάν από τον εκτελεστό τίτλο δεν προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής. Ειδικότερα, από την τελευταία διάταξη, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 947 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το αντικείμενο της εκτελέσεως πρέπει να είναι, εντελώς, εξατομικευμένο, άλλως η εκτέλεση δεν είναι εφικτή (ΑΠ 776/2005, ΕφΑθ 476/2019, ΕφΠειρ 290/2015, ΠΠρΘεσ 9902/2023, άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η συνήθως διατυπωμένη, παντελώς ανεπαρκής αναφορά στο αιτητικό μίας αγωγής περί υποχρεώσεως του εναγομένου να παραλείπει στο μέλλον κάθε προσβολή της τιμής και της υπολήψεως του ενάγοντος με τη μη επανάληψη σε βάρος του άδικων πράξεων, καθιστά αδύνατη τη σαφή και ορισμένη διατύπωση του διατακτικού της αποφάσεως, ώστε αυτό να είναι δεκτικό αναγκαστικής εκτελέσεως ως προς τις «άδικες πράξεις» που θα πρέπει να παραλείπει, στο μέλλον, ο υπόχρεος εναγόμενος (ΕφΑθ 476/2019, ΠΠρΘεσ 9902/2023, αμφότερες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

IV. Τέλος, από τις προεκτεθείσες στη δεύτερη νομική σκέψη διατάξεις των άρθρων 914 και 919 ΑΚ, προκύπτει ότι υπόχρεος σε αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης είναι αυτός που στο πρόσωπό του συνέτρεξαν οι προϋποθέσεις γεννήσεως της αδιοπρακτικής ευθύνης, υποκειμενικής (άρθρα 914, 919, 920, 923) ή αντικειμενικής (άρθρα 922, 924 παρ. 1, 925 κ.α.). Δικαιούχος δε της αποζημιώσεως ή της χρηματικής ικανοποίησεως, κατά την κρατούσα άποψη, είναι κατά πρώτο λόγο ο φορέας του δικαιώματος ή του έννομου αγαθού που προσβλήθηκε αμέσως με την αδιοπραξία. Επίσης, και αυτός που προσβλήθηκε αμέσως στα προστατευόμενα συμφέροντά του. Αντιθέτως, αντανεκλαστικές δυσμενείς επιπτώσεις της αδιοπραξίας στην περιουσία ενός τρίτου (εμμέσως ζημιωθέντος, όπως αποκαλείται) δεν παρέχουν κατ' αρχήν στον τελευταίο αξίωση αποζημιώσεως, με κύρια εξαίρεση τις περιπτώσεις των άρθρων 928 και 929 εδ. β', ούτε και χρηματικής ικανοποίησεως. Η διάκριση ανάμεσα σε αμέσως και εμμέσως ζημιωθέντες και η παροχή αξιώσεως για αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση κατ' αρχήν μόνο στους πρώτους στηρίζεται από

δικαιοπολιτική άποψη στη σκέψη ότι, αν ο ζημιώσας επιβαρυνόταν και με την αποκατάσταση των δυσμενών αντανεκλαστικών επιπτώσεων της αδικοπραξίας στην περιουσιακή κατάσταση τρίτων, θα αντιμετώπιζε ένα συχνά δυσβάστακτο βάρος, αφού θα ήταν υποχρεωμένος να αποζημιώσει έναν αόριστο αριθμό προσώπων, πράγμα που θα είχε ως αποτέλεσμα την παράλυση κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας. Η ανωτέρω διάκριση στηρίζεται, κατά την κρατούσα άποψη, στη διατύπωση των (μη επιδεχόμενων ανάλογης εφαρμογής) άρθρων 914 και 919 ΑΚ, τα οποία παρέχουν αξίωση αποζημιώσεως (ή χρηματικής ικανοποίησης κατ' άρθρ. 932 σε συνδυασμό με άρθρ. 59 ΑΚ σε περίπτωση προσβολής προσωπικότητας υπό την έννοια που εκτέθηκε στη δεύτερη νομική σκέψη) μόνο σ' αυτόν που ζημιώθηκε παράνομα ή με τρόπο αντίθετο στα χρηστά ήθη και, εξ αντιδιαστολής, στις περιοριστικά εισαγόμενες εξαιρέσεις των άρθρων 928 και 929 εδ. β' του ΑΚ, που οριοθετούν τις περιπτώσεις αποζημιώσεως των εμμέσως ζημιωθέντων. Για την όχι πάντοτε ευχερή διάκριση ανάμεσα σε αμέσως και σε εμμέσως ζημιωθέντες θα πρέπει να ερευνείται: α) αν η ζημία βρίσκεται σε πρόσφορο αιτιώδη σύνδεσμο με το ζημιογόνο γεγονός και β) αν το έννομο αγαθό που προσβλήθηκε (και ο φορέας του) εμπίπτουν στο προστατευτικό πεδίο του ιδρυτικού της ευθύνης κανόνα. Αν δεν εμπίπτουν (και τούτο θα συμβαίνει συνήθως σε περιπτώσεις εμμέσως ζημιωθέντων), δεν θεμελιώνεται ευθύνη του ζημιώσαντος σε αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση, γιατί ακριβώς απέναντι στο συγκεκριμένο φορέα του συγκεκριμένου έννομου αγαθού δεν υπάρχει παρανομία. Με βάση τα ανωτέρω, εμμέσως ζημιωθείς είναι και εκείνος που ζημιώθηκε εξ αιτίας όχι καθ' εαυτού του ζημιογόνου γεγονότος, αλλά εξ αιτίας της ζημίας που προκάλεσε το ζημιογόνο γεγονός στο θύμα (αμέσως ζημιωθέντα) [ΑΠ 656/2019 δημ. στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου, ΤρΕφΠειρ 14/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ].

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, το ενάγον Ν.Π.Δ.Δ. – Ο.Τ.Α. εκθέτει ότι ο πρώτος εναγόμενος είναι δημοσιογράφος της ημερήσιας εφημερίδας που κυκλοφορεί με τον τίτλο «ΚΟΣΜΟΣ» στο Νομό Λάρισας αλλά και πανελλαδικά (μέσω της ιστοσελίδας της στο διαδίκτυο), αλλά και διαφόρων ιστοσελίδων, και συντάκτης των άρθρων και σχολίων που αναφέρονται στην ένδικη αγωγή και έχουν καταχωριστεί στις σελίδες της ανωτέρω εφημερίδας αλλά και στο διαδίκτυο, και, επίσης, είναι εκδότης -

Εθεωρήθη
Ο Εισαγγελέας

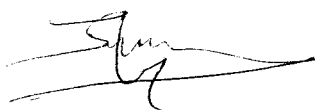

διευθυντής και διευθυντής έκδοσης της ανωτέρω εφημερίδας. Ότι η δεύτερη εναγομένη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης είναι ιδιοκτήτρια της εφημερίδας «ΚΟΣΜΟΣ». Ότι στο διαδικτυακό τόπο <http://www.thessalianews.gr> δημοσιεύτηκε στις 6 Μαρτίου 2013 σχόλιο του πρώτου εναγόμενου με τίτλο «ΑΓΝΟΟΥΝΤΑΙ 1.895.607 ΕΥΡΩ ΤΟΥ Δ. ΛΑΡΙΣΑΣ» και με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Ενώ ο παραιτηθείς αντιδήμαρχος Οικονομικών του Δήμου Λαρισαίων κ. Γιώργος Φακής αναγκάστηκε χθες βράδυ κάτω από τις αφόρητες πιέσεις του δημάρχου κ. Τζανακούλη να δώσει στη δημοσιότητα μια δήλωση για την παραίτησή του - στην οποία πάντως επιμένει ότι μπορούσε να συνεργαστεί με τον ταμία του δήμου - νέο μείζον θέμα ανακύπτει με τα του ταμείου. Σύμφωνα με ανάρτηση του larissanet.gr, όπως προκύπτει από ανάγνωση της απόφασης 952 της Οικονομικής επιτροπής του Δήμου Λαρισαίων (φωτογραφία πάνω) τα ταμειακά διαθέσιμα του ταμείου του Δήμου δεν βρίσκονται σε τραπεζικό λογαριασμό αλλά κάποιος τα παίρνει μαζί του! «...στη σελίδα 11 της σχετικής απόφασης, η οποία αφορά τα στοιχεία ισολογισμού του Γ' Τριμήνου και η οποία ειρήσθω εν παρόδω εγκρίθηκε από το τελευταίο δημοτικό συμβούλιο, προκύπτει το εξής: Ενώ ο Δήμος Λαρισαίων εμφανίζεται με ΤΑΜΕΙΟ 1.895.607,80 ευρώ, το διαθέσιμο ποσό σε καταθέσεις όψεως είτε προθεσμιακές είναι 0 ευρώ. Μπορεί λοιπόν εύκολα κανείς να αντιληφθεί, πως ο Δήμος Λαρισαίων φοβούμενος τις κατασχέσεις εκ μέρους όσων χρωστά να μην έχει το ποσό στην τράπεζα, από την άλλη όμως μήπως θα μπορούσε να μας πληροφορήσει που ακριβώς βρίσκονται τα διαθέσιμά του; Σε χρηματοκιβώτιο, εκτεθειμένα σε μια ενδεχόμενη διάρρηξη; Σε κάποιον προσωπικό λογαριασμό, και αν ναι, σε ποιον; Κάπου αλλού;». (σ.σ. αλλαγή παραγράφου) Είναι δυνατόν να συμβαίνουν τέτοια πράγματα σε έναν οποιονδήποτε Δήμο, πόσω μάλλον σε αυτόν της Λάρισας, αναρωτιόμαστε με την σειρά μας; Και όμως είναι, αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι την παραπάνω απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής την ψήφισε και η ...αντιπολίτευση, προφανώς λόγω άγνοιας ή πλημμελούς ανάγνωσης των σχετικών εγγράφων. Μάλιστα τα ερωτήματα πληθαίνουν αν αναλογιστεί κανείς ότι ο δήμαρχος προστατεύει με ανεξήγητη επιμονή τον κεντρικό ταμία του Δήμου, προσλαμβάνοντας ακόμα και την κόρη του, όπως αποκάλυψε χθες η εφημερίδα ΚΟΣΜΟΣ. Επειδή όμως το θέμα ξεφεύγει πια από τις αρμοδιότητες

των αυτοδιοικητικών παραγόντων της πόλης, κρίνεται επιβεβλημένο η εισαγγελία της Λάρισας ή το υπουργείο των Οικονομικών, να ασκήσουν την εποπτική τους δικαιοδοσία και να παραγγείλουν άμεσα έλεγχο στα οικονομικά του Δήμου Λαρισαίων ώστε να φανεί επιτέλους τι συμβαίνει με τα λεφτά των φορολογουμένων. (σ.σ. αλλαγή παραγράφου) Η δήλωση Φακή. Υπέβαλλα την παραίτηση μου στις 26 Φεβρουάριου 2013, επειδή ήταν αδύνατη πλέον η συνεργασία μου με τον προϊστάμενο της ταμειακής υπηρεσίας του Δήμου Λαρισαίων, του οποίου ζήτησα την αντικατάσταση. Το αίτημά μου δεν έγινε δεκτό και ως εκ τούτου θεώρησα ότι ο μόνος δρόμος είναι αυτός της παραίτησης. Ουδέποτε χρησιμοποίησα εκφράσεις ή παραδείγματα που να συνδέονται με τον πρώην Δήμαρχο Θεσσαλονίκης Β. Παπαγεωργόπουλο. Τέτοιες εκφράσεις μου αποδόθηκαν εκ του πονηρού. Επίσης ουδέποτε υπεννόησα ότι υπάρχει το παραμικρό ζήτημα με τα οικονομικά του Δήμου Λαρισαίων. Η παραίτηση μου είχε συγκεκριμένους λόγους τους οποίους και προανέφερα και τίποτε περισσότερο. (σ.σ. αλλαγή παραγράφου) Η απάντηση του δημοσιογράφου. Στον κ. Φακή απάντησε ο δημοσιογράφος της ιστοσελίδας Λευτέρης Παπαστεργίου ο οποίος είχε αναφερθεί πρώτος στη φράση περί Παπαγεωργόπουλου «Κατανοούμε απόλυτα την προσπάθεια του πρώην Αντιδημάρχου να επιχειρήσει να προσφέρει, έστω και με αυτό τον τρόπο, μια κάλυψη στον πολιτικό του προϊστάμενο. Από τη στιγμή που δεν επέλεξε να ανεξαρτητοποιηθεί αποδεχόμενος την υποβάθμισή του από τον δήμαρχο Λαρισαίων ήταν λογικό να διαψεύσει τα πάντα, έστω και με καθυστέρηση τριών ημερών! Και φυσικά, επειδή από την σημερινή του δήλωση, δεν μας λύνεται καμία απορία, ρωτάμε: - Για ποιον ακριβώς λόγο ζήτησε την αντικατάσταση του ΤΑΜΙΑ του δήμου, αν δεν έχει να κάνει σχέση με τα οικονομικά; Δεν του άρεσε το ντύσιμό του; - Έχει μήπως από το σύντομο πέρασμά του στην θέση του αντιδημάρχου Οικονομικών τη δυνατότητα να μας πληροφορήσει ΠΟΙΟΣ ΚΡΑΤΑΕΙ ΤΑ ΜΕΤΡΗΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ;». Ότι το πιο πάνω σχόλιο του πρώτου εναγομένου προσβάλλει τη φήμη και το κύρος του ενάγοντος. Εκθέτει, περαιτέρω το ενάγον, ότι στο φύλλο της 11ης Μαρτίου 2013 της καθημερινής εφημερίδας της Λάρισας «ΚΟΣΜΟΣ», δημοσιεύτηκε άρθρο του πρώτου εναγομένου με τίτλο «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΙΚΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ Α' ΚΑΙ Β' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2012 (...)» και με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Στοιχεία εικονικότητας για πολύ

Εξετάσει
Ο Εισαγγελέας

μεγάλα ποσά και σε άλλες περιόδους, πέραν αυτής του Γ' τριμήνου του 2012 που είδε το φως της δημοσιότητας, εμφανίζει το κεντρικό ταμείο του Δήμου Λαρισαίων! Σύμφωνα με νέα στοιχεία που φέρνει στο φως της δημοσιότητας η εφημερίδα «Κόσμος», δύο ισάριθμες μεγάλες τρύπες παρουσιάζονται και σε άλλα δύο τρίμηνα των επίσημων ισολογισμών του Δήμου κατά το 2012, αυξάνοντας τα ερωτήματα για το τι ακριβώς συμβαίνει με λεφτά των δημοτών. Ειδικότερα, όπως καταγράφεται στην επίσημη τριμηνιαία έκθεση του Δήμου Λαρισαίων η οποία φέρει ημερομηνία 22 Οκτωβρίου 2012, στο Α' τρίμηνο τα ταμειακά διαθέσιμα του Δήμου ήταν 5.761.364,69 ευρώ. Όμως, παραδόξως, στις καταθέσεις όψεως και προθεσμίας που τηρεί ο Δήμος μέσω των επίσημων λογαριασμών του στις τράπεζες δεν υπάρχουν χρήματα καθώς το σχετικό υπόλοιπο είναι 0,00... (μηδέν)! Παρόμοια απίστευτη εικόνα εντοπίζεται και στον ισολογισμό του Β' τριμήνου: Τα διαθέσιμα εδώ διαμορφώνονται σε 3.809.167,92 ευρώ αλλά το ποσό δεν βρίσκεται στις τράπεζες καθώς το υπόλοιπο στους σχετικούς λογαριασμούς είναι επίσης 0,00 (μηδέν)! Υπενθυμίζουμε ότι, όπως ήδη έχει αποκαλυφθεί προ ημερών, ίδια κατάσταση επικρατεί και στο τρίτο τρίμηνο με διαθέσιμα ύψους 1.895.607,80 ευρώ να μην έχουν πάει στην τράπεζα! Τι συμβαίνει; Που πήγαν τα λεφτά; Ποιος εγγυάται τη νομιμότητα μιας οικονομικής διαχείρισης των διαθεσίμων του Δήμου Λαρισαίων η οποία δεν θυμίζει καν μπακάλικο γιατί απλούστατα είναι χειρότερη; Μέχρι τότε ο δήμαρχος κ. Τζανακούλης θα συνεχίσει να μην δίνει καμιά επίσημη απάντηση προσπαθώντας να μείνει στο απυρόβλητο; Νομίζουμε όχι για πολύ πια... (σ.σ. αλλαγή παραγράφου) Τέλος, ιδιαίτερη σημασία έχει η πρωτοβουλία του μέλους της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Λαρισαίων κ. Θεόδωρου Καφέ (ανήκει στην παράταξη Σάπκα) να επικοινωνήσει με τον «Κ» και να διευκρινίσει ότι τόσο ο ίδιος αλλά και ο εκπρόσωπος της παράταξης του ΚΚΕ στην Οικονομική Επιτροπή του Δήμου κ. Λαμπρούλης, απουσίαζαν κατά την συνεδρίαση της Επιτροπής όταν συζητήθηκαν τα συνοπτικά αποτελέσματα για τα τρία πρώτα τρίμηνα των ισολογισμών του Δήμου, με αποτέλεσμα η ψηφοφορία στην οποία τα αποτελέσματα υπερψηφίστηκαν να διεξαχθεί μόνο με την παρουσία των συμβούλων του κ. Τζανακούλη. Αντιθέτως, σε επόμενη συνεδρίαση, όταν παρουσιάστηκε χωριστά η έκθεση για το τρίτο τρίμηνο ο ίδιος την

καταψήφισε. Σε ερώτησή μας τι πιστεύει για τα ποσά των διαθεσίμων του Δήμου που δεν εμφανίζονται στους λογαριασμούς της τράπεζας όπως θα έπρεπε, δήλωσε άγνοια διευκρινίζοντας ότι ζήτησε ήδη εξηγήσεις από την Οικονομική Επιτροπή τις οποίες και αναμένει». Εκθέτει, περαιτέρω το ενάγον ότι μετά το ανωτέρω δημοσίευμα ακολούθησε σειρά συκοφαντικών και προσβλητικών δημοσιευμάτων, τα οποία προσβάλλουν την πίστη, τη φήμη, το κύρος, τη δραστηριότητα και το μέλλον του ενάγοντος και κλονίζουν την εμπιστοσύνη των δημοτών προς το ενάγον. Ότι στο διαδικτυακό τόπο <http://www.thessalianews.gr> δημοσιεύτηκε ομοίως στις 11 Μαρτίου 2013 σχόλιο του πρώτου εναγομένου με τίτλο «Νέες τρύπες στο ταμείο του Δήμου Λαρισαίων» και με το αναλυτικώς αμέσως προαναφερθέν περιεχόμενο, ήτοι πρόκειται για δημοσίευση του ιδίου σχολίου και στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας κατά την ίδια ημερομηνία. Ότι, επιπροσθέτως, στο διαδικτυακό τόπο <http://www.thessalianews.gr> δημοσιεύτηκε στις 12 Μαρτίου 2013 σχόλιο του πρώτου εναγομένου με τίτλο «Εισαγγελέας στο Δήμο Λάρισας !!!» και με το ακόλουθο περιεχόμενο που παρατίθεται αυτούσιο στην υπό κρίση αγωγή επί λέξει: «Ραγδαίες εξελίξεις στο θέμα των περιέργων ελλειμμάτων που εμφανίζει το κεντρικό ταμείο του Δήμου Λαρισαίων στα τρία πρώτα τρίμηνα των ισολογισμών του έτους 2012. Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, η προϊστάμενη της Εισαγγελίας Λάρισας κυρία Νίκη Μπόλη άσκησε κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση αναθέτοντας την διερεύνηση της υπόθεσης σε εισαγγελέα! Υπενθυμίζουμε ότι αφορμή για τις τελευταίες αποκαλύψεις περί των οικονομικών του Δήμου Λαρισαίων αποτέλεσε η αιφνίδια παραίτηση του αντιδημάρχου Οικονομικών του Δήμου κ. Γιώργου Φακή. Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας, τα ελλείμματα που φιγουράρουν στο ταμείο του Δήμου, και για τα οποία η δημοτική αρχή αποφεύγει επιμελώς να τοποθετηθεί, είναι: Στο Α' τρίμηνο 5.761.364,69 ευρώ , στο Β' τρίμηνο 3.809.167,92 ευρώ, και στο Γ' 1.895.607,80. Τα ποσά αυτά εμφανίζονται ως ταμειακά διαθέσιμα χωρίς όμως να έχουν κατατεθεί ποτέ στους τραπεζικούς λογαριασμούς του Δήμου Λαρισαίων». Εκθέτει, περαιτέρω το ενάγον, ότι στο φύλλο της 13ης Μαρτίου 2013 της ίδιας εφημερίδας δημοσιεύτηκε άρθρο του πρώτου εναγομένου με τίτλο «ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΣΗΚΩΘΕΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΚΑΠΑΚΙ ΤΗΣ ... ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ. Εισαγγελέας στο Δήμο Λάρισας! (...)» και με το ακόλουθο

Εθεωρήθη
Ο Εισαγγελέας

Λυμ

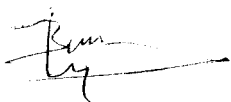
Λυμ

Λυμ

περιεχόμενο: «Έλα όμως που ο νόμος άλλαξε και από το 2012 τα πάρε δώσε του ταμείου, σε κάθε Δήμο, έπρεπε να καταχωρούνται και σε τρίμηνους ισολογισμούς. Αυτό ήταν! Το φρεάτιο έφραξε και άρχισαν να αναδύονται δυσάρεστες οσμές! Α' Τρίμηνο: ταμειακά διαθέσιμα 5.761.364,69 ευρώ, αλλά στους τραπεζικούς λογαριασμούς του δήμου 0 (μηδέν)! Β' τρίμηνο: ταμειακά διαθέσιμα 3.809.167,92 ευρώ. Στους τραπεζικούς λογαριασμούς ξανά μηδέν. Γ' τρίμηνο: ταμειακά διαθέσιμα 1.895.607,80 ευρώ αλλά στις τράπεζες πάλι δεν πήγε ούτε ένα ευρώ. Η εικονικότητα σε όλο της το μεγαλείο. Ποιος έπαιρνε τα λεφτά; Πόσα ήταν; Γιατί τα έπαιρνε; Που τα πήγαινε; Παράδοξο... Παράδοξη όμως και η ταφική σιωπή της δημοτικής αρχής που εδώ και μέρες, παρά τον καταιγισμό των δημοσιευμάτων, δεν έβγαλε ούτε μία επίσημη ανακοίνωση για το θέμα! Ούτε μία για τα μάτια... Κάπου εδώ μπήκε ο εισαγγελέας. Φοβάται κανένας τον έλεγχο; Μα για ποιο λόγο...; Κώστας Τόλης». Ότι στο διαδικτυακό τόπο <http://www.thessalianews.gr> δημοσιεύτηκε στις 13 Μαρτίου 2013 σχόλιο του πρώτου εναγομένου με τίτλο «Ανήσυχος και ταραγμένος ο Τζανακούλης» και με το περιεχόμενο που παρατίθεται αυτούσιο στην υπό κρίση αγωγή ως ακολούθως: «Βαρύ κλίμα και έκδηλη ανησυχία για τα μελλούμενα προκάλεσε στην παράταξη του δημάρχου Λάρισας Κώστα Τζανακούλη η είδηση ότι η εισαγγελία Λάρισας διέταξε κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για τα οικονομικά του Δήμου, ενώ εντελώς διαφορετικά ήταν τα συναισθήματα των δημοτών αλλά και της πλειονότητας των εργαζομένων στο Δήμο που αποδέχτηκαν την απόφαση με έκδηλη ανακούφιση. Ο δήμαρχος, εμφανώς ταραγμένος, προσπάθησε να διαχειριστεί το ζήτημα με τους στενούς του συνεργάτες αλλά στο μόνο που κατέληξε ήταν να εξαπολύσει ένα ακατάσχετο υβρεολόγιο, μέσω του γραφείου Τύπου, κατά της... εφημερίδας «Κόσμος» επειδή χρόνια τώρα τολμά και κάνει κριτική στα πεπραγμένα του Δήμου και του ιδίου. Σήμερα το πρωί ο κ. Τζανακούλης μιλώντας στην εκπομπή του Ανδρέα Γιουρμετάκη, στο ράδιο TRT, ισχυρίστηκε ότι οι «τρύπες» των τριών πρώτων διμήνων του 2012 στο ταμείο του Δήμου, οφείλονται σε πρόβλημα του... λογισμικού το οποίο διορθώθηκε στο τέταρτο τρίμηνο. Δηλαδή έκαναν 9 μήνες για να το διορθώσουν ... (σ.σ. αλλαγή παραγράφου) Στο σημερινό του ρεπορτάζ ο «Κόσμος» υποδέχεται την είδηση της ανάμειξης του εισαγγελέα στο Δήμο Λάρισας με τίτλο

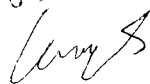
«Επιτέλους έλεγχος στον Δήμο Λαρισαίων!!!» και γράφει τα εξής: «Τα ψέματα τελείωσαν» δήλωνε το πρωί κουστουμαρισμένος ο Παπαγεωργόπουλος αλλά το μεσημέρι της ίδιας ημέρας έπαιρνε το δρόμο για το Επταπύργιο. Δεν ξέρουμε βέβαια αν στο Δήμο Λαρισαίων υπάρχει «Παπαγεωργόπουλος», ούτε μπορούμε να προδικάσουμε την εισαγγελική έρευνα την οποία διέταξε η προϊσταμένη της Εισαγγελίας Λάρισας κυρία Μπόλη, αλλά ο έλεγχος και η διαφάνεια είναι μια ευεργετική διαδικασία της δημοκρατίας. Τα μηνύματα ότι αρκετά πράγματα δεν πάνε καλά στον Δήμο Λάρισας πλήθαιναν από καιρό. Αλαζονικοί διορισμοί από το παράθυρο για συγγενικά πρόσωπα αντιδημάρχων και στενών συνεργατών του δημάρχου κ. Τζανακούλη. Ακόμα και σε ανθρώπους της ...αντιπολίτευσης! Δημοτικά συμβούλια που γίνονταν μόνο στα ...χαρτιά με δημοτικούς συμβούλους να φέρονται παρόντες ενώ αποδεδειγμένα βρίσκονταν στο εξωτερικό! Διαγωνισμοί κατασκευαστικών έργων σε ημέρα ...πανελλαδικής απεργίας των εργοληπτών, με μοναδική παρούσα- και φυσικά ανάδοχο- μία συγκεκριμένη εταιρεία καθώς οι άλλες απουσίαζαν αφού γνώριζαν ότι στις απεργίες του κλάδου δεν συνηθίζονται δημοπρασίες! Προκλητικές αναθέσεις έργων για ένα ...χιλιάρικο, όπως συνέβη με το «Χωριό του Αη Βασίλη» το οποίο μετά την κατακραυγή των εμπόρων ανέβηκε στις 15.000 ευρώ! Πληρωμές τιμολογίων, κατά προτεραιότητα, σε προμηθευτές της αρεσκείας του δημάρχου και του ταμία, με χονδροειδέστατη παραβίαση της χρονολογικής σειράς έκδοσης του τιμολογίου. Μια διαδικασία επαίσχυντη που κατέστρεψε επιχειρήσεις από την έλλειψη ρευστότητας! Και μέσα σε όλα αυτά ήρθαν και τα ...σκληρά. Ο νεοδιορισμένος αντιδήμαρχος Οικονομικών, από τον ίδιο τον Τζανακούλη, κ. Γιώργος Φακής, τράπηκε ουσιαστικά σε φυγή παραιτούμενος από τα καθήκοντά του πριν καν συμπληρώσει δίμηνο! Ουσιαστικά τον παραίτησε ο... κεντρικός ταμίας του Δήμου κ. Ηρακλής Κουτσιμανής ο οποίος του διεμήνυσε ότι μόνο στον Τζανακούλη δίνει λόγο για το ταμείο. Αυτό ο Φακής άργησε λίγο να το καταλάβει αλλά τον βοήθησε ο Τζανακούλης δηλώνοντάς του ξεκάθαρα ότι ο ταμίας είναι ...αμετακίνητος Άλλωστε το γεγονός ότι η κόρη του ταμία εργάζεται στο Δήμο με διετή σύμβαση, μέσω ΜΚΟ, έχει και αυτό τον συμβολισμό του. Έλα όμως που ο νόμος άλλαξε και από το 2012 τα πάρε δώσε του ταμείου, σε κάθε Δήμο, έπρεπε να καταχωρούνται και σε τρίμηνους ισολογισμούς. Αυτό ήταν! Το φρεάτιο έφραξε και άρχισαν να αναδύονται

Εξεωρήθη
ο Εισηγητής

δυσάρεστες οσμές! Α' Τρίμηνο: ταμειακά διαθέσιμα 5.761.364,69 ευρώ, αλλά στους τραπεζικούς λογαριασμούς του δήμου 0 (μηδέν)! Β' τρίμηνο: ταμειακά διαθέσιμα 3.809.167,92 ευρώ. Στους τραπεζικούς λογαριασμούς ξανά μηδέν. Γ' τρίμηνο: ταμειακά διαθέσιμα 1.895.607,80 ευρώ αλλά στις τράπεζες πάλι δεν πήγε ούτε ένα ευρώ. Η εικονικότητα σε όλο της το μεγαλείο. Ποιος έπαιρνε τα λεφτά; Πόσα ήταν; Γιατί τα έπαιρνε; Που τα πήγαινε; Παράδοξο... (σ.σ. αλλαγή παραγράφου) Παράδοξη όμως και η ταφική σιωπή της δημοτικής αρχής που εδώ και μέρες, παρά τον καταιγισμό των δημοσιευμάτων, δεν έβγαλε ούτε μία επίσημη ανακοίνωση για το θέμα! Ούτε μία για τα μάτια... Κάπου εδώ μπήκε ο εισαγγελέας. Φοβάται κανένας τον έλεγχο; Μα για ποιο λόγο... Κώστας Τόλης». Εκθέτει, περαιτέρω το ενάγον, ότι όλα τα ανωτέρω δημοσιεύματα είναι αναληθή και οι εναγόμενοι γνώριζαν την αναληθείά τους και ότι με τον τρόπο αυτό δυσφήμησαν κατά τρόπο συκοφαντικό το ενάγον, παραθέτοντας στα επίδικα άρθρα, εν γνώσει τους και με πρόθεση, ψευδή στοιχεία και γεγονότα, ή, σε κάθε περίπτωση, δυσφήμησαν απλώς ή εξύβρισαν το ενάγον, κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στο δικόγραφο της αγωγής. Ότι, συνεπώς, οι εναγόμενοι από κοινού και από πρόθεση, με τα επίμαχα συκοφαντικά δημοσιεύματα, προσέβαλαν την προσωπικότητα του ενάγοντος, έβλαψαν την τιμή και την υπόληψή του και του προκάλεσαν ανεπανόρθωτη ηθική βλάβη, λαμβανομένων υπόψη και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της πράξεώς τους, όπως είναι η συντονισμένη χρήση ψευδών ισχυρισμών, η αριστοτεχνική μείξη απαξιωτικών χαρακτηρισμών, αμφίσημων λέξεων και διφορούμενων φράσεων σε εφημερίδα, η οποία θέλει να καθιερωθεί στην αντίληψη του αναγνωστικού κοινού ως έγκυρη και σοβαρή και μάλιστα σε ιδιαίτερος κρίσιμο για την πολιτική πορεία του τόπου χρόνο. Ότι η δημοσίευση των αναφερθέντων σχολίων συνιστά απρόκλητη, παράνομη και υπαίτια πράξη των εναγομένων, που στρέφεται εναντίον του και επιπροσθέτως φέρει τα στοιχεία της ιδιαίτερης επικινδυνότητας για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του και της κατάχρησης της θέσης ισχύος τους και ως εκ τούτου αποκτά ιδιαίτερη απαξία. Ότι, κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1178/1981, όπως μεταγενεστέρως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, η οποία ως ειδική διάταξη (lex specialis) επικρατεί των διατάξεων των άρθρων 914 και 932 ΑΚ, ο

ιδιοκτήτης κάθε εντύπου υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία και σε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που υπαιτίως προξενήθηκαν με δημοσίευμα το οποίο θίγει την τιμή και την υπόληψη κάθε ατόμου, καθώς και τη φήμη, το κύρος, την πίστη, τη δραστηριότητα και το μέλλον κάθε νομικού προσώπου, έστω και εάν η κατά το άρθρο 914 ΑΚ υπαιτιότητα, η κατά το άρθρο 919 ΑΚ πρόθεση και η κατά το άρθρο 920 ΑΚ γνώση συντρέχει στο πρόσωπο του συντάκτη του δημοσιεύματος, ή αν αυτός είναι άγνωστος στο πρόσωπο του διευθυντή ή του εκδότη, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής στο οποίο παραθέτει σκέψεις αναφορικά με τα άρθρα 919, 920, 57 και 59 ΑΚ. Ότι οι εναγόμενοι είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον συνυπόχρεοι στην αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που του προξένησαν με την υπαίτια και παράνομη συμπεριφορά τους, καθώς, εκ των προαναφερθέντων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών της και της από αυτά απορρέουσας ιδιαίτερης απαξίας της, προκαλεί στο ενάγον ηθική βλάβη, αφού κατευθύνθηκε και έπληξε κρίσιμα έννομα αγαθά του, τα της φήμης, του κύρους της πίστης, της δραστηριότητας και του μέλλοντός του. Ότι ο πρώτος εναγόμενος ευθύνεται ως συντάκτης των επίδικων δημοσιευμάτων, τα οποία περιέχουν υποτιμητικές αναφορές και σχόλια σε βάρος του ενάγοντος Δήμου, και η δεύτερη εναγόμενη ευθύνεται ως ιδιοκτήτρια της εφημερίδας, διότι διέθεσε τα οικονομικά μέσα για την έκδοση και κυκλοφορία της εφημερίδας. Ενόψει των ανωτέρω, το ενάγον (Ν.Π.Δ.Δ. – Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ»), ζητεί: α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παύσουν την προσβολή της προσωπικότητάς του και να παραλείπουν την προσβολή της στο μέλλον, προβαίνοντας σε ανασκευή και διάψευση των όσων ψευδών ισχυρίστηκαν και έχουν περιληφθεί στο ιστορικό της υπό κρίση αγωγής, ήτοι, συγκεκριμένα, να υποχρεωθούν να καταχωρίσουν στην εφημερίδα «ΚΟΣΜΟΣ» (και σε αντίστοιχο φύλλο, της ίδιας ημέρας), στις αντίστοιχες σελίδες, όπου καταχωρίστηκαν τα συκοφαντικά δημοσιεύματα και στην ίδια έκταση, δηλαδή σε ίδιο αριθμό στηλών, άρθρο, και, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από της τελεσιδικία της αποφάσεως, περίληψη της αποφάσεως με όλα κατά το νόμο απαραίτητα στοιχεία και, ιδίως, την επωνυμία του ενάγοντος, τις φράσεις που κρίθηκαν ως δυσφημιστικές ή εξυβριστικές, και τους αριθμούς των φύλλων, όπου έγιναν οι επιλήψιμες δημοσιεύσεις, και, επίσης, το ίδιο να υποχρεωθούν να πράξουν

επικρίθη
Ο Εισαγγελέας

και στο διαδίκτυο, β) να απειληθεί κατά των εναγόμενων χρηματική ποινή 5.000,00 ευρώ και προσωπική κράτηση με διάρκεια ενός έτους (σε βάρος του πρώτου εναγόμενου), για κάθε παράβαση της παραπάνω διατάξεως της αποφάσεως που θα εκδοθεί, γ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, να καταβάλουν στο ενάγον το ποσό των 249.950,00 ευρώ (προφανώς εκ παραδρομής αναγράφεται το ποσό των 249.950.000,00 ευρώ), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής και μέχρι την εξόφληση, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, δ) να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί, ε) να απαγγελθεί εναντίον του πρώτου εναγόμενου προσωπική κράτηση με διάρκεια ενός έτους, λόγω αδικοπραξίας, (μετά την τελεσιδικία της αποφάσεως), καθώς και στ) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή, εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρθρα 18, 22 και 31 παρ. 2 και 3 ΚΠολΔ) για να δικαστεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των διαφορών που αφορούν προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές (άρθρα 591 παρ. 2 και 681Δ παρ. 1 ΚΠολΔ, διαδικασία κατά την οποία εφαρμόζονται και τα άρθρ. 666 παρ. 1, 667, 671 παρ. 1-3, 672 και 673-676 του ιδίου Κώδικα, όπως άπαντα τα ανωτέρω άρθρα ίσχυαν πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4335/2015, ο οποίος κατά το μέρος που τροποποιεί τα άρθρα 591-645 ΚΠολΔ και κατά τη μεταβατικού δικαίου διάταξη του άρθρ. ενάτου παρ. 2 ν. 4335/2015, εφαρμόζεται για τις κατατεθειμένες από την 01-01-2016 και εφεξής αγωγές). Πρέπει δε στο σημείο αυτό να αναφερθεί ότι το αίτημα του ενάγοντος, περί παύσεως της προσβολής της προσωπικότητας και παραλείψεώς της στο μέλλον, ως μη αποτιμητό σε χρήμα (άρθρ. 18 ΚΠολΔ), υπάγεται αυτοτελώς στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται και το καταψηφιστικό αίτημα της υπό κρίση αγωγής για την καταβολή εις ολόκληρον από τους εναγομένους του ποσού των 249.950,00 ευρώ - το οποίο αν εισαγόταν αυτοτελώς προς εκδίκαση θα υπαγόταν στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου - λόγω συνάφειας (άρθρ. 31 παρ.

2 και 3 ΚΠολΔ) με το ως άνω αίτημα (περί παύσεως της προσβολής της προσωπικότητας και παραλείψεώς της στο μέλλον). Ας σημειωθεί επίσης: α) για το παραδεκτό της συζητήσεως της υπό κρίση αγωγής δεν απαιτείται ενόψει του χρόνου καταθέσεώς της η τήρηση της προδικασίας της έγγραφης ενημερώσεως του άρθρ. 3 παρ. 2 και της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας (Υ.Α.Σ.) διαμεσολάβησης των άρθρων 6 παρ. 1 και 7 ν. 4640/2019, β) για το καταψηφιστικό αίτημα της, δεν απαιτείται καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, προεχόντως ενόψει της ιδιότητας του ενάγοντος ως Ν.Π.Δ.Δ - Ο.Τ.Α. [άρθρ. 6 ν. ΓΠΟΗ 1912 σε συνδυασμό με άρθρ. 19 παρ.1 του β.δ/τος 26.6/10.7.1944 «Περί Κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», που εφαρμόζεται και επί των Ν.Π.Δ.Δ. – Ο.Τ.Α. κατ' άρθρ. 276 παρ. 1 ν. 3463/2006 (βλ. και ΑΠ 536/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ)] και γ) για το παραδεκτό της δεν απαιτείται η κατ' άρθρ. μόνο παρ. 5 του ν. 1178/1981 προδικασία της έγγραφης εξώδικης πρόσκλησης προς αποκατάσταση της προσβολής με μετάδοση υποδεικνυόμενου κειμένου, καθώς έχει ασκηθεί πριν την έναρξη ισχύος του άρθρ. 37 παρ. 2 ν. 4356/2015 που τροποποίησε την ανωτέρω παράγραφο και καθιέρωσε τη σχετική υποχρεωτική προδικασία.

Ωστόσο, πρωτίστως, όσον αφορά το αίτημα για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του ενάγοντος με την καταβολή του χρηματικού ποσού των 249.950,00 ευρώ και με δημοσίευμα, που επιχειρείται να θεμελιωθεί στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 919 και 932 ΑΚ, δεν προσδιορίζεται με το δικόγραφο της αγωγής σε τι συνίσταται η ηθική βλάβη του ενάγοντος Ν.Π.Δ.Δ., η οποία δεν ταυτίζεται με αυτή των φυσικών προσώπων, αλλά πρέπει να πρόκειται για συγκεκριμένη βλάβη που να έχει υλική υπόσταση, κατά τα εκτεθέντα στη τρίτη ως άνω νομική σκέψη. Ήτοι το ενάγον αναφέρει αορίστως ότι πλήττεται η πίστη, η φήμη, το κύρος, τη δραστηριότητα και το μέλλον και κλονίζεται η εμπιστοσύνη των δημοτών προς το πρόσωπό του, χωρίς να εξειδικεύει την ηθική του βλάβη, που πρέπει να τελεί σε άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο με την επικαλούμενη αδικοπρακτική συμπεριφορά. Άλλωστε, δυσχερώς μπορεί να νοηθεί δυσμενή επίδραση στην εμπορική πίστη και στο μέλλον και στην αξιοπιστία του ενάγοντος στις συναλλαγές, αφού πρόκειται για Ν.Π.Δ.Δ. το οποίο θα εξακολουθήσει να υφίσταται (έστω και αν γίνει τυχόν κάποια συγχώνευση με άλλο νομικό πρόσωπο ή αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του) εφόσον εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον

Εξετάσθη
Ο Εισαγγελέας

Λυγ

Λυγ

Λυγ

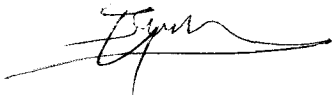
ακόμη και αν εμφανίζεται τυχόν ψευδώς να παρουσιάζει οικονομικά προβλήματα και με το οποίο (Ν.Π.Δ.Δ.) οι δημότες θα συναλλάσσονται υποχρεωτικά ανεξάρτητα από τη γνώμη τους για αυτό, και όχι για νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (ως προς τα οποία και πράγματι νοείται προσβολή της εμπορικής πίστωσης, του μέλλοντός τους, αρνητική επίδραση στη συναλλακτική τους δυνατότητα, διότι εμφανίζονται ψευδώς να παρουσιάζουν οικονομικά προβλήματα ή να γίνεται κακοδιαχείριση και κατασπατάληση της περιουσίας τους κ.λπ.). Ούτε και πρόκειται εν προκειμένω - σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην υπό κρίση αγωγή- για ισχυρισμό που συνδέεται με την ιδιωτική περιουσία του, παρά μόνο τη δημόσια περιουσία του ενάγοντος (βλ. ενδεικτικώς για τη διάκριση αυτή ΟΛΑΠ 17/2002 Δ. 2003 σελ. 102). Συνεπώς, το σχετικό αγωγικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο λόγω και της αοριστίας του, ζήτημα που εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρ. 73 ΚΠολΔ). Επίσης, το επιμέρους αίτημα περί παραλείψεως προσβολής της προσωπικότητας στο μέλλον πρέπει να απορριφθεί και αυτό, ως απαράδεκτο, λόγω αοριστίας, αφενός μεν διότι δεν γίνεται με το δικόγραφο της αγωγής σαφής επίκληση περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της προσωπικότητας του προσβληθέντος από νέα όμοια αδικοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων σε βάρος του, αφετέρου δε διότι δεν γίνεται σαφής προσδιορισμός των πράξεων, τις οποίες θα υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν.

Περαιτέρω όμως και πέραν των προαναφερόμενων – περί της αοριστίας των ως άνω αιτημάτων, ακόμη και αν όσα εκθέτει το ενάγον υποτεθούν αληθή, τα επίδικα δημοσιεύματα κατά το μέρος που αφορούν γεγονότα (ήτοι πλην των αποδιδόμενων στο ενάγον χαρακτηρισμών «φρεάτιο, μπακάλικο, δύσοσμες οσμές, αλαζονικοί διορισμοί», ως θα αναφερθεί ειδικότερα κατωτέρω) προσβάλλουν άμεσα την προσωπικότητα των φυσικών προσώπων, τα οποία φέρονται – κατά τα δημοσιεύματα - να έχουν τελέσει αξιόποινες πράξεις σε βάρος του ενάγοντος, και όχι την προσωπικότητα του ίδιου του ενάγοντος Ν.Π.Δ.Δ..

Δηλαδή, ναι μεν εμμέσως υποκρύπτονται, υπό τη μορφή ερωτημάτων και υπαινιγμών, συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία, στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της

προσωπικότητας, πλην όμως τούτο αφορά την προσωπικότητα και συκοφαντική δυσφήμιση και συνακόλουθα αδικοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων **μόνο σε βάρος των συγκεκριμένων φυσικών προσώπων που φέρονται ή και κατονομάζονται να διέπραξαν τα ποινικά αδικήματα (υπεξαίρεση, απιστία κ.λπ.) και για τα οποία αφήνονται υπόνοιες στα παρατιθέμενα στην υπό κρίση αγωγή δημοσιεύματα.** Επομένως, το ενάγον, ακόμη και αν όσα εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής υποτεθούν αληθή, δεν υφίσταται - υπό την έννοια που εκτέθηκε στην τέταρτη ως άνω νομική σκέψη - οποιαδήποτε άμεση ζημία ούτε και προσβολή της προσωπικότητάς του, κατά παραδοχή και του σχετικού ισχυρισμού του πρώτου εναγομένου. Αντίθετη εκδοχή θα συνεπαγόταν, στην περίπτωση που σε δημοσίευμα αναφέρεται ψευδώς διάπραξη ποινικών αδικημάτων σε βάρος Ν.Π.Δ.Δ. (π.χ. υπεξαίρεσεως ή απιστίας από νόμιμο εκπρόσωπό του ή υπάλληλό του), να προσβάλλεται η προσωπικότητα του ιδίου του παθόντος νομικού προσώπου, και όχι του φερόμενου ως δράστη, πράγμα άτοπο. Συνεπώς, η υπό κρίση αγωγή, κατά το σκέλος που επιχειρείται να θεμελιωθεί στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 919 και 932 ΑΚ σε συνδυασμό με άρθρα 362 363 και 364 ΠΚ, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησεως του ενάγοντος, κατά παραδοχή του σχετικού ισχυρισμού του πρώτου εναγομένου, που εξετάζεται άλλωστε και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (παρελκούσης της εξετάσεως του νόμου βασίμου της, κατά το σκέλος της κατάργησης των άρθρων 362 και 364 ΠΚ, κατά τα εκτεθέντα στη δεύτερη και τρίτη νομική σκέψη, αντιστοίχως, καθώς το ζήτημα αυτό έπεται του παραδεκτού). **Περαιτέρω, και όσον αφορά τους χαρακτηρισμούς, που φέρονται να αποδίδονται στο ενάγον και δη «φρεάτιο, μπακάλικο, δύσοσμες οσμές, αλαζονικοί διορισμοί», αυτοί δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη ως μεμονωμένες λέξεις αλλά εντός του κειμένου όπου αναφέρονται οι πλήρεις φράσεις, όπως αναφέρθηκαν αναλυτικώς ανωτέρω. Πρόκειται, δε, για κρίσεις που δεν συνιστούν γεγονότα και θα μπορούσαν να συνιστούν μόνο εξύβριση, η οποία μπορεί κατ' αρχήν να έχει ως παθόν και νομικό πρόσωπο [έτσι εμμέσως ΑΠ(Ποιν) 1711/2003 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ], κατά τα εκτεθέντα στη δεύτερη νομική σκέψη. Ωστόσο, οι χαρακτηρισμοί αυτοί, καίτοι είναι πράγματι αρνητικοί και ενοχλητικοί για το ενάγον, όπως εκπροσωπείται νομίμως, δεν πληρούν εν προκειμένω την αντικειμενική υπόσταση της εξυβρίσεως σε**

Εθεωρήθη
Ο Εισηγητής

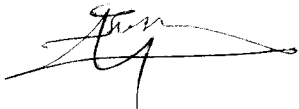
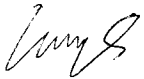

βάρος του. Τούτο, διότι δεν προσβάλλουν κατά την κοινή αντίληψη, τη συνολική αξία, την τιμή και υπόληψη του ενάγοντος, ούτε μπορούν να θεμελιώσουν και αντικειμενικώς αδικοπρακτική ευθύνη των εναγομένων έναντι του ενάγοντος λόγω προσβολής της προσωπικότητάς του λαμβανομένων υπόψη: α) όλων των περιστάσεων υπό τις οποίες διατυπώθηκαν, β) της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της ελευθερίας της εκφράσεως, γ) του ότι πρόκειται για ισχυρισμούς που δεν αφορούν την ιδιωτική περιουσία του, παρά μόνο τη δημόσια περιουσία του ενάγοντος [άρθρ. 14 παρ. 1 Σ., αλλά και άρθρ. 10 της ΕΣΔΑ – βλ. σχετ. α) απόφαση ΕΔΔΑ της 09-03-2017, Μακρής κατά Ελλάδα στην υπ' αριθμ. 55135/10 προσφυγή, ιδίως σκέψεις 43 και 44 και β) απόφαση ΕΔΔΑ της 19-01-2017, Καψής και Δανίκας κατά Ελλάδα στην υπ' αριθμ. 52137/12 προσφυγή, ιδίως σκέψεις 49 και 50, αμφότερες δημ. και στην ελληνική στην ιστοσελίδα του ΕΔΔΑ] και δ) της ελευθερίας του Τύπου (άρθρ. 14 παρ. 2 Σ.). Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των δημοσιευμάτων εντός των οποίων έχουν παρεμβληθεί οι φερόμενες ως προσβλητικές λέξεις (σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην ίδια νομική σκέψη), υπό τα αναλυτικώς προεκτεθέντα για το περιεχόμενο της αγωγής, καθώς και την ουσία των πληροφοριών που δημοσιεύθηκαν με αυτά που αφορούν ζήτημα δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι οι σχετικοί ισχυρισμοί αναφέρονται σε άμεση σύνδεση με την περιγραφόμενη στα δημοσιεύματα κακοδιαχείριση και κατασπατάληση της περιουσίας του ενάγοντος από φυσικά πρόσωπα, δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο της δημοσιογραφικής κριτικής, με κριτήριο μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ της προστασίας της ελευθερίας της εκφράσεως και εκείνης του δικαιώματος στην φήμη των τρίτων προσώπων (πρβλ. απόφαση ΕΔΔΑ 11-06-2024, Ferreira Victorino de Queirós κατά Πορτογαλίας, στην υπ' αριθμ. 23063/18 προσφυγή, σκέψη 11, δημ στην αγγλική στην ιστοσελίδα του ΕΔΔΑ, ΤρΕφΑθ 1404/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, κατά το σκέλος αυτό, που επιχειρείται να θεμελιωθεί στην παραβίαση του άρθρ. 361 ΠΚ (σε συνδυασμό με άρθρα 57 και 914 ΑΚ), η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη. Τυχόν δε αποδοχή της υπό κρίση αγωγής (βάσει οποιασδήποτε των ανωτέρω διατάξεων) θα συνιστούσε ανεπίτρεπτο περιορισμό της προστατευόμενης με το άρθρ. 10 της ΕΣΔΑ ελευθερίας της εκφράσεως, αφού δεν εξυπηρετεί κανένα από τους νόμιμους

σκοπούς που απαριθμούνται στην παρ. 2 του ανωτέρω άρθρου και βάσει των οποίων μπορεί να περιοριστεί η άσκηση του σχετικού δικαιώματος [βλ. α) απόφαση ΕΔΔΑ της 16-08-2024, Somogyi κατά Ουγγαρίας στην υπ' αριθμ. 15076/17 προσφυγή, ιδίως σκέψεις 43 και 44 και β) απόφαση ΕΔΔΑ της 15-06-2022, "ΟΟΟ ΜΕΜΟ" κατά Ρωσίας στην υπ' αριθμ. 2840/10 προσφυγή, ιδίως σκέψεις 49 και 50, αμφότερες επί παρεμφερών αγωγών αλλοδαπής δημοτικής (municipal authority) και περιφερειακής αρχής (regional authority), αντιστοίχως, δημ. στην αγγλική στην ιστοσελίδα του ΕΔΔΑ]. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, παρέλκουσης καθ' ολοκληρίαν της εξετάσεως της ενστάσεως δικαιολογημένου ενδιαφέροντος (άρθρ. 367 ΠΚ) που προέβαλε ο πρώτος εναγόμενος με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του που καταχωρίστηκε στα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως αυτού του Δικαστηρίου κατά την παρούσα δικάσιμο και με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις του. Τέλος, α) ενόψει της ερημοδικίας της δεύτερης εναγομένης και δεδομένου ότι μόνο το δικαστήριο που θα δικάσει την ανακοπή ερημοδικίας έχει την εξουσία, ερευνώντας το παραδεκτό της, να αποφανθεί για την ύπαρξη ή ανυπαρξία του εννόμου συμφέροντος του ανακόπτοντος (ΟΛΑΠ 15/2001 ΝοΒ 2002 σελ. 678, ΑΠ 375/2013 ΕφΑΔ 2013 σελ. 785), πρέπει να οριστεί παράβολο για την περίπτωση που θα ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και β) τα δικαστικά έξοδα, δεδομένου ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόσθηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής και επιπροσθέτως υπήρχε, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, εύλογη αμφιβολία για την έκβαση της δίκης και έχουν υποβληθεί εκατέρωθεν παρεπόμενα αιτήματα για την επιδίκαση των δικαστικών εξόδων, πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους μεταξύ του ενάγοντος και του πρώτου εναγομένου (άρθρ. 179, όπως ισχύει μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4842/2021, και 191 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ), ενώ σημειώνεται ότι δεν επιδικάζονται έξοδα υπέρ της δεύτερης εναγομένης που νίκησε ούτε υφίσταται περίπτωση συμψηφισμού τους ως προς αυτήν, καθώς δεν παραστάθηκε και δεν υπέβαλε σχετικό αίτημα, ούτε υποβλήθηκε σε έξοδα (άρθρ. 191 παρ. 1 ΚΠολΔ εξ αντιδιαστολής).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Εθεωρήθη
Ο Εισαγγελέας

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης εναγομένης.

ΟΡΙΖΕΙ παράβολο ερημοδικίας ποσού διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα μεταξύ του ενάγοντος και του πρώτου εναγομένου.

Εξετάσθη
Ο Εισηγητής

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στη Λάρισα στις 16 Ιουλίου 2025 και δημοσιεύθηκε στο ίδιο μέρος, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 11 Αυγούστου 2025, παρουσία της Γραμματέως της έδρας, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, όπως το ενάγον και η δεύτερη εναγομένη εκπροσωπούνται νομίμως, και των πληρεξουσίων δικηγόρων των παρισταμένων διαδίκων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

